

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 septembrie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 mai 2017, declarată de petiționara Cos Nadejda

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 04.02.2016 - 10.03.2017,

2. Instanța de recurs: 13.04.2017 - 10.05.2017.

Asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin ordonanța procurorului Procuraturii Ungheni, Basoc Ghenadie din 30.10.2015, la plângerea adresată organului de urmărire penală de către petiționara Cos Nadejda prin care ultima a solicitat de a fi verificată legalitatea acțiunilor notarului public L.Nagherneac a fost dispusă neînceperea urmăririi penale.

Prin ordonanța procurorului r-lui Ungheni, Florea Eduard din 28.12.2015, a fost respinsă plângerea petiționarei Cos Nadejda împotriva ordonanței din 30.10.2015, emisă de procurorul Procuraturii Ungheni, Basoc Ghenadie.

Nefiind de acord cu soluția adoptată, Cos Nadejda s-a adresat cu plângere în ordinea prevăzută de art.313 Cod de procedură penală, solicitând anularea acestora.

2. Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 10 martie 2017, plângerea lui Cos Nadejda, depusă în baza art.313 Cod de procedură penală, a fost respinsă.

Instanța a indicat că, analizând situația de fapt stabilită în cadrul examinării plângerii și raportând-o la temeiurile de drept aplicabile cazului, a conchis că acțiunile efectuate de procuror sunt în conformitate cu normele legislației în vigoare, iar în cadrul examinării plângerii, petiționarei nu i-au fost încălcate careva drepturi sau libertăți, prin prisma prevederilor art.6 CEDO și că pe caz au fost întreprinse multiple acțiuni pentru stabilirea circumstanțelor cazului, astfel că nu au fost încălcate careva norme materiale sau procesuale ale legislației, care ar putea fi apreciate drept viciu fundamental și care ar servi ca temei pentru efectuarea unui control suplimentar pe cauză.

3. Împotriva încheierii date, N.Cos a declarat recurs, solicitând casarea acesteia, cât și anularea ordonanțelor procurorilor privind neînceperea urmăririi penale și de respingere a plângerii emise la 10.03.2017 și 28.12.2015, invocând că instanța nu a examinat obiectiv cererea depusă de ea și incorect a reținut că dînsa nu a prezentat probe și nu a indicat încălcările omise de organele procuraturii, pe când din vina notarului i s-a lezat flagrant drepturile sale succesoriale la 1/3 din bunul imobil; probele prezentate nu au fost apreciate la justa valoare, din motiv că examinarea cauzei a avut loc în absența ei, dar dînsa justificat nu

s-a prezentat pe motiv de boală, solicitând amânarea examinării cauzei, precum și i-a fost încălcat dreptul la corespondență secretă, reglementat de art.30 din Constituție, fiindcă nu a depus nici o plîngere la 04.02.2016 în instanța de judecată în ordinea prevăzută de art.313 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 mai 2017, recursul declarat de N.Cos a fost respins, ca nefondat.

Instanța de recurs a menționat că, la caz nu a fost stabilit faptul ilegalității ordonanțelor din 30.10.2015 privind neînceperea urmăririi penale și clasarea procesului penal și din 28.12.2015 de respingere a plîngerii de anulare a ordonanței de neîncepere a urmăririi penale și clasare a procesului penal, întrucât la adoptarea acestor ordonanțe au fost respectate întocmai prevederile art.19 și 254 alin.(1), 255 alin.(2) Cod de procedură penală.

La fel, instanța a enunțat că nu poate examina legalitatea acestor decizii sub aspectul temeiniciei lor și al probării, deoarece nu este competentă de a se expune asupra fondului cazurilor respective, competența căreia fiind prevăzută de art.41, 313 Cod de procedură penală.

5. Hotărârea menționată, în temeiul art.466 Cod de procedură penală, a devenit irevocabilă la data pronunțării.

6. Împotriva hotărârilor nominalizate a declarat recurs în anulare petiționara N.Cos, care solicită casarea acestora, invocând că dînsa nu a adresat nici o plîngere organului de urmărire penală prin care ar fi solicitat intentarea unui dosar penal și nici în instanța de judecată în ordinea prevăzută de art.313 Cod de procedură penală, dar s-a adresat altor organe a R.Moldova de la care nu a primit nici un răspus, prin ce i s-a încălcat dreptul la corespondență; - examinarea cauzei în prima instanță la 10.03.2017 a avut loc în absența ei, dînsa nu a fost citată în mod legal, prin ce consideră că la examinarea cauzei i-a fost încălcat dreptul la respectarea vieții private, prevăzut de art.8 CEDO.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, persoanele menționate la art.401 alin.(1) pct.2) și 3), precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, *după epuizarea căilor ordinare de atac*.

Însă, art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise *doar la judecarea cauzei*, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres că, pot fi atacate cu recurs în anulare *doar hotărîrile judecătorești, prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărîrile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal*, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea II ale Codului de procedură penală - adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizînd dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată, rezultă că decizia instanței de recurs, prin care a fost menținută încheierea primei instanțe, adoptată în ordinea reglementată de art.313 Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărîri irevocabile prevăzute de art.452 alin.(1), ce pot fi contestate cu recurs în anulare.

Deci, după cum s-a menționat mai sus, cu recurs în anulare pot fi atacate *acele hotărîri judecătorești irevocabile* care au trecut căile ordinare de atac - calea apelului sau/și

recursului ordinar. În cazul în care, potrivit legii, o hotărâre judecătorească nu parcurge aceste căi consecutive de atac, inclusiv cea adoptată în temeiul prevederilor art.313 Cod de procedură penală, această hotărâre, deși a devenit irevocabilă, nu mai este pasibilă de drept de a fi contestată prin intermediul recursului în anulare.

Conform art.456 alin.(1), 432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului declarat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului în anulare declarat de petiționara N.Cos, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. În conformitate cu prevederile art.432, 452, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de petiționara Cos Nadejda, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 mai 2017, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 septembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu